

ஆய்வு நெறிமுறைகளும் அணுகுமுறைகளும் Research Approaches and Methods

முனைவர் ஜெ. கவிதா, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
பூசாகோ அர கிருஷ்ணம்மாள் மகளிர் கல்லூரி, கோவை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.
Dr J. Kavitha, Assistant Professor, Department of Tamil, PSGR Krishnammal
College for Women, Coimbatore, Tamil Nadu, India.
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3938-1985>

ஆய்வுச் சுருக்கம்

“ஆராய்ச்சி” என்ற சொல் பிரெஞ்சு வார்த்தையிலிருந்து வந்தது. பிரெஞ்சு வார்த்தைக்கு தேடல் என்ற பொருள் உண்டு. தொல்காப்பியர், இளம்பூரணர், திருவள்ளுவர் ஆகியோர் “தேடல்” என்ற சொல்லை நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ தங்கள் படைப்புகளில் தேடல் என்ற பொருளால் பயன்படுத்தினர். ஆராய்ச்சி என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட தலைப்பைப் பற்றிய மதிப்புமிக்க தகவல்களைச் சேகரிப்பதும், புதிய தகவல்களிலிருந்து அறிவைப் பெறுவதும் ஆகும். “ஆராய்ச்சி என்பது அறிவியல் வழியில் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கும் முயற்சி” என்று சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பேரகராதி கூறுகிறது. ஆய்தல் என்ற சொல்லுக்கு ஆராய்தல், பிரித்தெடுத்தல், தேர்வு செய்தல், ஆலோசித்தல் மற்றும் பல என்று பொருள். அனைத்து வகையான தனிப்பட்ட ஆய்வுகளும் எழுச்சிப் பிரச்சனைகளுக்கான தீர்வுகளைப் பெறுவதையும் தற்போதைய உலகம் தொடர்பான விளைவுகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவை. மனித உடலின் நிலைத்தன்மை குறித்து சிக்மண்ட் பிராய்டின் தனிப்பட்ட ஆராய்ச்சி ஒன்று, கரகாட்டத்தில் (தமிழ் நடனம்) சிறந்து விளங்குபவர்கள் சிறந்த மற்றும் வலுவான நிலைத்தன்மையைக் கொண்டுள்ளனர் என்று நமக்குச் சொல்கிறது. பெரும்பாலான ஆய்வுகள் நேரடி காட்சிகள் மற்றும் விஷயங்களைக் கொண்டு செய்யப்படுகின்றன. சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு, மருத்துவ அறிவியல், அரசியல், சமூக வாழ்க்கை முறைகள் போன்ற அனைத்து வகையான துறைகளிலும் தனிப்பட்ட ஆய்வுகள் பரவலாக செய்யப்படுகின்றன. அமெரிக்கா, ஜெர்மனி, இங்கிலாந்து போன்ற அனைத்து நாடுகளிலும் இந்த வகையான தமிழ் ஆராய்ச்சிகள் இப்போது செயல்படுத்தப்படுகின்றன. தமிழ் ஆய்வுகள் இலக்கணம் மற்றும் இலக்கியம் பற்றி மட்டுமல்ல, தமிழ் கலாச்சாரம், வரலாறு மற்றும் பலவற்றிலும் செய்யப்படுகின்றன. “தமிழியல்” என்பது இந்த வகையான அனைத்து ஆராய்ச்சிகளுக்கும் சமீபத்தில் வழங்கப்பட்ட சொல்.

முக்கிய வார்த்தைகள்: ஆராய்ச்சி, காதல், சூட்சுமம், தமிழியல், மொழி, தொல்காப்பியம், இளம்பூரணர், திருவள்ளுவர்.

முன்னுரை

இன்றமிழ் நாட்டு மக்கள் தொன்றுதொட்டு இயற்கையுடன் இயைந்து வாழ்ந்தனர் என இலக்கியங்கள் இயம்புகின்றன. இனிய உணவு முறை இன்னுயிர் காக்கும் மருந்து வரை எல்லாவற்றையும் இயற்கையாக வளர்ந்த தாவரங்களிலிருந்தே அவர்கள் பெற்று வாழ்ந்தனர். அறிவியல் முறை என உணராவிடினும், இயற்கை உண்மையை ஆய்ந்து, நம்மை நாடி, புன்மையைப் போக்கி வாழ்ந்தனர். எனவே ஆராய்ச்சியும் அவர்களுக்குப் புதுமையானதன்று, இன்றுங்கூட இல்வாழ் பெண்டிர் இயற்கையாகக் கிடைக்கு் கீரையை அப்படியே அடுப்பேற்றாது அதில் கலந்துள்ள புல் பூண்டு போன்ற வேண்டாத பொருட்களை விலக்கிய பின்பே அதை பயன்படுத்துவதைப் பார்க்கலாம். பெண்டிரின் இச்செயல் “கீரை ஆய்தல்” எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. அணுக்கமாகவும், நுணுக்கமாகவும் உற்றுநோக்கி, ஆராய்ந்து, தெளிந்து, அல்லன தள்ளி, நல்லன அள்ளிக் குறியிட்டால் கீரையின் சுவை கூடுவதோடு கொள்வோர் தமக்கு அது பெரும்பயன் பயப்பதாம். இன்று ஆராய்ச்சி என்ற சொல்லின் பொருண்மையை அதே பொருளில் பழந்தமிழர் இலக்கண இலக்கியங்களிற் காணமுடிகிறது. இத்தகைய பெருமையுடைய ஆராய்ச்சி என்ற சொல்லையும், பொருளையும் ஆய்வதாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

ஆராய்ச்சி – சொல் விளக்கம்

ஆராய்ச்சி என்பதற்கு ஆங்கிலத்தில் “ரிசர்ச்சு” என்பதே இணையான சொல்லாகும். ஆங்கிலத்திலுள்ள ரிசர்ச்சு சொல் ப்ரஞ்ச் மொழி சொல்லான “ரிசெர்ச்சர்” என்ற சொல்லின் வழிப் பிறந்ததாம். இந்த ப்ரஞ்ச் மொழியானது “தேடுதல்” என்றும் பொருண்மையுடையது.

ஓய்தல் ஆய்தல் நிழத்தல் சாஅய்

ஆவயின் நான்கும் உள்ளதன் நுணுக்கம் - தொல்- 2-8.33

தமிழில் “ஆய்தல்” என்ற உரிச்சொல்லைத் தொல்காப்பியர் கூறுகிறார். அவரே மெய்ப்பாடு வகைகளைக் குறிக்குமிடத்தில் “ஆராய்ச்சி” என்ற மெய்ப்பாடு ஒன்றையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்கின்றார். இதற்கு இளம்பூரணர் கூறியுள்ள உரையிலிருந்து தெரிதல், தேர்தல், நாடல் ஆகியனவும் ஆராய்ச்சி என்ற சொல்லுக்கு ஒப்பானவை என அறிகிறோம். திருவள்ளுவரும் “ஆராய்ந்த சொல்வன்மை” (குறள் - 682) “ஆராய்ந்து கல்வி” (குறள் - 684) என்றும் குறிப்பிடுவதைக் காணலாம்.

ஆராய்ச்சி என்பதன் பொருள்

ப்ரெஞ்சு மொழியிலுள்ள “ரிசெர்ச்சர்” என்ற சொல் “தேடுதல்” என்னும் பொருண்மைத்து என முன்பே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மிகவும் அணுக்கமாகவும், நுணுக்கமாகவும் ஒன்றைப் பற்றித் தேடுந்திறனை இது குறிக்கிறது. ஆங்கிலத்தில் உள்ள “ரிசர்ச்சு” என்ற சொல்லும் இதே பொருளைத் தருவதைக் காணலாம். “ரிசர்ச்சு” என்ற சொல்லிற்கு

“நுட்பமாக அறிவது அல்லது புதிய மெய்மைகளைக் கண்டுணர்வது என்றும் ஆக்ஸ்போர்டு ஆங்கில அகராத பொருள் தருகின்றது”.

தமிழில் “ஆய்தல்” என்ற உரிச்சொல்லுக்கு “உள்ளதன் நுணுக்கம்” எனப்பொருள் கூறுவார் தொல்காப்பியர். முன்பு உள்ளதொன்று மேலும் மேலும் நுணுகுதலை இது சுட்டும். “ஆய் இழை” எனில் மிக நுண்ணிய வேலைப்பாடமைந்த அணிகலன் என்று பொருள்படும். “ஆய்ந்து ஆய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை” குறள் - 792 என்னும் போது நண்பர்களை மேலும் மேலும் நுட்பமாகத் தேடி ஆராய்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்று திருவள்ளவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதிலிருந்து “ஆய்தல்” என்ற சொல் நுட்பமாய்த் தேடுதலையே தமிழில் குறிக்கிறோம். “ஆய்தல்”, ஆராய்தல் இரண்டும் ஒரு பொருட்கிளவிகளே, ஆயினும் “ஆராய்ச்சி” என்பது அரிய ஆய்வினைக் குறிக்கும். இதற்கு “ஆர்” என்பது “அரிய” என்ற பொருளில் வந்துள்ளது என்றும் கூறலாம்.

ஆராய்ச்சி விளக்கம்

“மெய்மை கண்டு கொள்கை விரித்துப்

பொய்மை மறுத்துப் புதியன படைத்து”

விதிகளை வகுப்பதே ஆய்வெனலாகும் என்பார் அறிஞர்.

உண்மையைக் கண்டறிய உந்துகின்ற நாட்டமே ஆய்வாக மலர்கிறது. குறிப்பாக எப்பொருளைப் பற்றியும் அதன் மெய்மையையும் தன்மையையும் கண்டறிய, நன்கு பயிற்சி பெற்ற அறிவியல் முறையில் புலனாய்வு செய்வதென இதனை விளக்கலாம். இதற்கு அடிப்படையான ஆய்வு ஆதாரங்களை நேரடியாகவும், சொந்தமாகவும் கற்றுத் தெளிய வேண்டும். அவற்றைச் செயல்முறைச் சோதனையிட்டுப் பார்த்து உண்மை காண முயலவேண்டும். அறிவின் அடிப்படையில் சான்றாதாரங்களைக் கொண்டு, உண்மைகாணச் செயல்படும் எவ்வித முயற்சியையும் ஆராய்ச்சி என பெயரிட்டு அழைத்தல் கூடும் என்பார் அறிஞர்கள்.

ஆராய்ச்சிப் பற்றி கிளிப்போர்டின் கருத்து

சிக்கல்களை வரையறுத்தலும், மீள வரையறுத்தலும், கருதுகோள் அல்லது சுட்டப்பட்ட தீர்வுகளை உருவாக்குதல், தரவுகளைச் சேகரித்தல், நிரல் பட வைத்தல், மற்றும் அவற்றை மதிப்பிடல், புதியன கண்டுபிடித்தல் மற்றும் முடிவை அடைதல், கடைசியாக கருதுகோள்களுடன் கவனமாக அவற்றை ஒப்பிட்டுச் சரிபார்த்தல் என்பவற்றை ஆராய்ச்சி தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது என்பார் அறிஞர் கிளிப்போர்டு ஊடி, ஆனால் இவ்வரையறை ஆய்வு செய்யும் முறையைக் குறிப்பிட்டு சொல்கிறதே தவிர ஆராய்ச்சி என்றால் என்ன என்று சரியாகக் கூறவில்லை. அறிந்தவற்றிலிருந்து அறியாதவற்றிற்குச் செல்லும் ஒரு இயக்கமே ஆராய்ச்சி என்று சில சமயம் கூறப்படுகிறது. “அறிவியல் முறைப்படி சிக்கல்களுக்கு

விடைகாணும் பாங்கில் மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சி ஆய்வு எனப்பெயர் பெறும்” என்பார் அறிஞர்.

பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் ஆராய்ச்சி பற்றித் தரும் விளக்கங்கள்

“ஒண்மை உடையது ஆராய்ச்சி” என்றும், தெள்ளிதின் ஆராய்ச்சி கற்க வேண்டும் என்றும் நாலடியார் கூறுகிறது. வேண்டாதவற்றை விடுத்து தக்கவற்றை ஏற்பது என்ற பொருளில், ஆய்ந்து விடுதல் அறம், என்று சிறுபஞ்சமூலம் செப்கிறது. ஆராய்ச்சியின் நோக்கம் உண்மையைக் காண்பது என்ற பொருளில் “பொய்தீர் புலவர் புரிந்து ஆராய்ந்த” என்று ஏலாதி எடுத்தியம்புகிறது. ஆய்ந்து என்ற சொல்லுக்குக் “கூறுபடுத்தி ஆராய்வது” (குறள் 517) என்று பரிமேலழகர் விளக்கம் கூறுவார். இதேபோல் “ஆராய்வான்” என்ற சொல்லுக்கு “சிந்தித்துத் தெளியவல்லான்” என்பவர் காலிங்கர் (குறள் 512) இவற்றின் மூலம் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் ஆராய்ச்சி பற்றித் தரும் விளக்கங்கள் இன்று அறிஞர்கள் ஆராய்ச்சியைப் பற்றித்தரும் விளக்கங்களுடன் ஒத்திருப்பது வியப்பளிக்கிறது.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பேரகராதி ஆய்தல் என்ற சொல்லுக்கு நுணுகுதல், சோதனை செய்தல், பிரித்தெடுத்தல், தெரிந்தெடுத்தல், ஆலோசித்தல், எனப்பல பொருளைத் தருகிறது. ஆராய்ச்சி என்ற சொல்லுக்குப் பரிசீலனை, சோதனை என்று பொருள் தருகிறது. இந்த அகரமுதலி அடிப்படையில் காணும் பொழுது ஆராய்ந்து என்ற சொல்லுக்கு உரிய பொருள் நுணுக்கமாகத் தேடி, சோதித்து அறிவது என அறியலாம்.

தனி ஆய்வு

தனியொரு மனிதன், நிறுவனம் வகுப்பு, சமூகம் அல்லது நாட்டின் வரலாறு, வளர்ச்சி ஆகியவை குறித்துத் தொகுக்கப்படும் தரவுகளிலிருந்து சில முடிவுகளைக் கொண்டு வருவது. இவ்வாய்வுமுறை ஆய்வுப் பொருளாகும். சிக்கல் ஏற்படுவதற்கான காரணங்கள், விளைவுகள், தீர்க்கும் முறை ஆகியவற்றைக் காண இம்முறை உதவும், சில கோட்பாடுகளை நிறுவப் பல தனிநிலை ஆய்வுகளை இணைத்து முடிவுக்கு வருவது உண்டு. சட்டவியல், மருத்துவ இயல், உளவியல், உளநோய் மருத்துவ இயல், பொருளியல், சமூக வாழ்வியல், அரசியல், இதழியல் முதலிய பல துறைகளிலும் இம்முறை பயன்படும்.

மனித உடலில் சமநிலையை உணர உதவுவன செவியில் கிடக்கும் மூன்று சிறு எழும்புகள். கரகாட்டப்பயிற்சி இவற்றின் சமநிலை உணர் தன்மையை மிகுவித்து அவ்வெலும்புகளின் வளர்ச்சிக்குக் காரணமாகி விடுகிறது எனவே கரகாட்டக்காரர்களுக்கு இவ்வெலும்பு வளர்ச்சியுள்ள நிலையில் இருக்கும் என்ற கருதுகோளை வைத்துக் கொண்டு காது, மூக்கு, தொண்டை நிபுணர் ஒருவர் கரகாட்டக்காரர்களை வரவழைத்துத் தனித்தனியே நடத்திக் கருதுகோளை மெய்யென்று நிறுவினார். அவரது ஆய்வில் ஒவ்வொரு கரகாட்டகாரரும் ஒரு தனிநிலை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படுவான்

உளவியல் அறிஞர் சிக்மண்டு பிராய்டு தன் கோட்பாடுகளைத் தனிநிலை ஆய்வின் மூலமே கண்டு பிடித்தார். தனிநிலை ஆய்வுகளும் பதியப்பட வேண்டும். அவை சரியானவையாகவும் புறநிலை மெய்ம்மையினவாகவும் தெளிவாயும் சுருக்கமாயும் பார்வையிட எளிதாயும் தெளிவாகத் தெரியக்கூடியனவாயும் ஒருமையுடையனவாயும் இன்றையவரை குறிக்கப் பட்டனவாகவும் இருக்க வேண்டும் என்றும் “பேட்டிகள், கடிதங்கள், கதைகள், நிகழ்ச்சிகள், செய்தித் துணுக்குகள் ஆகியவற்றின் திரண்ட பிரிவுகளுக்கு இடம் ஒதுக்கி அவற்றின் வழிபட்டதாக இவ்ஆய்வு அமைவதே சிறப்பாகும்” என்று கூறப்படுகிறது.

தனிச்சிறப்புப் பண்புடைமை காரணமாக ஒரு மனிதனின் தோற்றம், வளர்ச்சி ஆகியவற்றை ஆராய்வது எனவே இதனை வாழ்க்கை வரலாறு என்று கூடச் சொல்லலாம் என்பர். இது வாழ்வு பற்றித் தொடர்ந்து எழுதப்பட்டதாகவோ இருக்கலாம். அல்லது பல கால கட்டங்களில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டு எழுதப்பட்டதாகவும் இருக்கலாம்.

சாதாரணமாகத் தனிநிலை வரலாறு என்பது சிற்சில இடைவெளிகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட நேரடிக் காட்சிகளை விவரித்துரைக்கும். இடையிடையே நினைவு கூர்வனவும் ஆவணங்களும் கொண்டு நிரப்பப்பட்டனவாக இவ்வறிக்கை அமையும். இவ்வாய்வுக்குப் புறநிலை மெய்ம்மை சார்ந்த தெரிப்பொருட் சான்றுகள் கிடைத்தால் அவற்றைப் பயன்படுத்துவது நலம். அவை கிடைக்காமற் போனால் சாதாரண விளக்க முறைகளையும் பயன்படுத்தலாம். பொதுவாகத் தனிநிலை மெய்ம்மை சார்ந்தவை என்ற இரண்டின் கூட்டே காணப்படும். இவ்விரண்டு தன்மைகளுக்கும் உண்டான வேறுபாட்டை இதில் காண முடியாது.

பல்துறைக் கூட்டு ஆய்வு

நாற்பது ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழாய்வு என்றாலே தமிழில் இலக்கிய ஆய்வு, தமிழ் இலக்கண ஆய்வு என்றுதான் கருதப்பட்டது. அத்தோடு தத்துவ ஆய்வும் ஓரளவுக்கு வரலாற்றாய்வும் தமிழாய்வு என்று கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் அறுபதுகளுக்குப் பிறகு தமிழாய்வு தமிழகத்திலும், இந்தியாவிலும் உள்ள பிற மானிலங்களிலும் அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, ஜெர்மனி போன்ற பிற நாடுகளிலும் புதுப்பொலிவோடு பன்முக வளர்ச்சி பெறத் தொடங்கியது. இதன் விளைவாகத் தமிழாய்வின் எல்லை விரிவு பெற்றது. தமிழாய்வின் விரிவு பெற்ற எல்லா எல்லைகளையும் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் இதற்கு ஒரு புதிய பெயரும் கூட எழுபதுகளில் உருவாயிற்று. தமிழியல் என்ற பெயரால் தமிழாய்வு எல்லைகள் எல்லாவற்றையும் குறிக்கத் தொடங்கினர்.

தமிழியல் வரையறையும் விளக்கமும்

தமிழில் நிகழ்ந்த ஆய்வுகள் இலக்கணம், இலக்கியம், தத்துவம், வரலாறும் என்பதோடு நில்லாமல் பண்பாடு நாட்டுப்புறவியல் முதலான பல்வேறு எல்லைகளில் விரித்து பரந்து வளரத் தொடங்கியது. இத்தகைய துறைகள் எல்லாவற்றையு் தழுவிக்கொள்கிற ஒன்று தமிழாய்வு,

தமிழியல் என்று பெயர் பெற்றது. ஆங்கிலத்தில் உள்ள “Tamilology” என்ற தொடருக்கு இணையாகத் தமிழியல் என்ன சொல் அண்மைக் காலத்தில் உருவாக்கப் பெற்றது.

பகுப்பு முறை ஆய்வுகள்

தமிழில் இன்று பெரும்பான்மையான ஆய்வுகள் “பகுப்பாய்வு விளக்கமுறை” பற்றியனவே எனலாம். ஓரினக் கருத்துக்களைத் தொகுத்தும் பகுத்தும் பார்ப்பதே இங்கு ஆய்வாகிவிட்டது. பொதுவாக அனைத்து மொழிகளிலும் ஏதேனும் ஒரு துறையில் சிறப்பறிவு அல்லது ஆழ்ந்த புலமை பெறுவதே, இன்று ஆய்வாகிவிட்டது. “டாக்டர்” பட்ட அளவிற்கு இதுபோதுமென்று கருதப்படுகிறது. தரம் இதனினும் தாழ்ந்து, பொதுக் கட்டுரை அளவினதாகிவிடக் கூடாதே என்பதுதான் இன்றைய கவலையாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட கால இலக்கியத்தில் அல்லது குறிப்பிட்ட வகை இலக்கியத்தில் ஓரினக் கருத்துக்களைத் தொகுத்துப் பகுத்தாய்கின்றனர். சங்க இலக்கியத்தில் சமயம், சங்க இலக்கியத்தில் சமுதாயம் எனவும் பத்திமை இலக்கியத்தில் அகத்திணை மரபுகள், காப்பியங்களில் இயற்கைப் புனைவு என்றும் இவ்வாற எடுத்துக் கொள்கின்றனர். அல்லது ஒரே ஒரு நூலை, திணையை, துறையை எடுத்துக் கொண்டு அதைப் பல்வேறு கண்ணோட்டத்தால் பகுத்தாய்கின்றனர். புதிய இலக்கியங்களில் கூட அவற்றின் இலக்கியக் கோட்பாடுகள், விதிமுறைகள் போன்ற மெய்ம்மைகளைக் காண்பதைவிட ஓராசிரியனின் நூல்கள் அல்லது ஒரு துறை நூல்களைப் படித்துப் பகுத்தாய்வதோடு நின்றவிடுகின்றனர். பகுப்பாய்வுகள் வெறும் சித்தாந்தங்களாகவோ, விளக்கவுரைகளாகவோ நின்றுவிட்டால் புதிய மெய்ம்மைகளைக் கண்டறிந்து சொல்லவேண்டும் என்பது ஆய்வு விதி. இவ்விதிப்படி பார்த்தால் இன்றைய தமிழாய்வுகள் பல படி நிலைகளிலேயே நிற்கின்றனவேயன்றி, முடிவை நாடவில்லை என்பதுறுதி.

தமிழில் இன்றைய ஆய்வுகள் பல உள்ளதை விளக்குவனவாகவே அமைகின்றன. ஓரிலக்கியம் என்றால் அதில் எத்தனை உவமைகள் உள்ளன. இயற்கைப் புனைவு எத்தனை அடிகளில் உளது. எத்தனை கருத்துக்கள் பேசப்படுகின்றன. எத்தனை அணிகள் உள்ளன, எத்தனை அடைமொழிகள் உள்ளன என எண்ணுவது புள்ளி விவரமாகவும் அதை நீட்டி முழக்கி விளக்கியெழுதுவது ஆய்வாகவும் போய்விட்டன. இது தரவுகளின் நிலையிலேயே ஆய்வுத்தாள் நின்று விடுவது போலுள்ளது. இதனால் மெய்ப்பிப்பது போன்ற முடிவு நிலைகளை நோக்கி ஆய்வு சொல்லாமல், வழியிலேயே நின்று விடுவது போலுள்ளது.

அடிப்படை ஆய்வு

அடிப்படை ஆய்வு, மிகப்பெரும் முயற்சியையும் உழைப்பையும், தொலைநோக்கையும் உடையது எடுத்துக்கொண்ட ஆய்வுத் தலைப்பின் தன்மை, விரிவு, ஆழம் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு புதிய வழித்தடம் உருவாக்கும் முயற்சியுடைய ஆய்வாளர் அடிப்படை ஆய்வை மேற்கொள்வர் பெரும்பாலும், இதுவரை ஆய்வு நிகழாத புதிய துறைகளில் முதன்முதலாக ஆய்வு செய்பவர் அடிப்படை ஆய்வு மேற்கொள்ளலாம். முன்னரே

நிறுவப்பட்டுள்ள கோட்பாடுகள் மறுக்கப்படவோ அல்லது மாற்றப்படவோ அல்லது புதிய கோட்பாடு உருவாக்கப்படவோ வேண்டிய சூழல் வரலாம். நுணுக்கமாக ஆய்ந்தாய்ந்து புதிய புதிய உண்மைகளைக் கண்டுபிடிப்பது புதிய விளக்கத்தைத் தேடுவது என்பது ஆய்வாகும். முன்னமே நிறுவப்பட்டுள்ள விதிகளை மறுப்பதால், முன்னையோர் செய்த ஆய்வின் தரம் குறைந்தது தம்முடைய ஆய்வு தலைச் சிறந்தது என மனப்போக்கு அடிப்படை ஆய்வை மேற்கொள்ளும் ஆய்வாளரிடம் வரக்கூடாது. அதே நேரத்தில், காலமாற்றம், அறிவுத்துறை வளர்ச்சி, புதிய மெய்மைகள் கிடைத்தமை காரணமாக, இளம் ஆய்வாளர் தம்மை விஞ்சி புதிய கோட்பாடுகளை உருவாக்கும் அடிப்படை ஆய்வை மேற்கொள் என்ற பரந்த மனப்பான்மை முன்னோடி ஆய்வாளருக்கும் வர வேண்டும்.

பயன்பாட்டாய்வு

முன்னமே நிறுவப் பெற்றுள்ள ஒரு கோட்பாட்டைப் பொருத்திப் பார்த்து, தான் எடுத்துக் கொண்ட சிக்கலுக்கு விடை காண்பதே பயன்பாட்டாவின் அடிப்படை நெறியாகும். சிக்கலுக்கு தேவையான தரவுகளைத் திரட்டி, தன்னுடைய ஆய்வு நோக்கத்திற்கு ஏற்ப தரவுகளை வகைப்படுத்தி, கோட்பாட்டைப் பொருத்திக் காட்டும் ஆய்வு இது. ஏற்கனவே ஒரு விதி அல்லது கொள்கை, முன்னமே நிறுவப்பட்டுள்ளது. அதனைப் பயன்படுத்தி தீர்வு காண்பதே இவ்வகை ஆய்வின் போக்காகும்.

முடிவுரை

பிறகுதான் ஆய்வுகளை மேம்படுத்த இலக்கிய ஆய்வு எந்த வகையில் உதவ முடியும் என்று கேட்கலாம். நாம் முன்பே குறிப்பிட்டது போலச் சங்க இலக்கியங்கள் வரலாற்று ஆய்வுக்கும் தொல்பொருள் ஆய்வுக்கும் மானுடவியல் ஆய்வுக்கும் மிக நல்ல அளவுக்கு உதவுகின்றன என்பதை இங்கே நினைத்துப் பார்த்தால் பிற துறை ஆய்வில் தமிழிலக்கியங்களுக்குத் தரப்பட வேண்டிய இடம் எத்தகையது என்பது விளங்கும்.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] டாக்டர் தமிழண்ணல், டாக்டர் எம்.எஸ்.இலக்குமணன், ஆய்வியல் அறிமுகம், முதல் பதிப்பு – 1973.
- [2] டாக்டர் பொற்கோ, ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகள், இரண்டாம் பதிப்பு – 1987.
- [3] டாக்டர் முத்து சண்முகம், டாக்டர் ச. வெங்கடராமன் ஆய்வுக்கட்டுரைமுதும் முறை. இரண்டாம் பதிப்பு - 1986
- [4] டாக்டர் மு. பொன்னுசாமி, ஆராய்ச்சி முறையியல் ஓர் அறிமுகம், முதல் பதிப்பு – 1975.
- [5] எஸ்.என்.கணேசன், ஆய்வியல் கோட்பாடுகளும், செயல்முறைகளும், முதல் பதிப்பு

Academic Research News
Development relies on Research

Academic Research News
Peer-Reviewed Journal

8

கல்வி ஆராய்ச்சி செய்திகள்
(Kalvi Ārāycci Ceytikal)
மதிப்பாய்வு செய்யப்படும் இதழ்

Volume 1, Issue 2, December 2023

E-ISSN – XXXX-XXXX

- 1978.

[6] ச.வே.சுப்ரமணியன், ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகள், இரண்டாம் பதிப்பு 1992.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.